

Azok a II. éves orvosok... Dr. Aczél György a SZOTE-n

Szerkesztőségünkbe is eljutott a hír: a másodéves orvostanhallgatók közül többen az idegklinikára kerültek — mint állították. Az esemény jelentőségére való tekintettel igyekeztük a legkompetensebb személyek véleményét kikérni, így a rektori hivatal szobájában nyolcszemközti beszélgetés keretében dr. Berencsi György tanszékvezető egyetemi tanár, oktatási rektorhelyettes, dr. Obál Ferenc az Élettani Intézet tanszékvezető egyetemi tanára és Wenner Miklós, a tanulmányi osztály vezetője mondta el véleményét. Eredetileg más jellegű anyag megírására készültem, a menetekben változtatás oka az alábbi beszélgetés volt:

Obál professzor: — Az 1972—73-as tanévtől a négy orvostudományi egyetemen kísérletek történtek az integrált oktatás és vizsgáztatás módszereinek kidolgozására, illetve annak gyakorlati alkalmazására. Ma még korai lenne az értékelés: vajon melyik város — Budapest, Debrecen, Pécs, Szeged — orvostudományi egyetemén folyik a legkorszerűbb oktatás? Úgy érzem, hogy mi a SZOTE-n a helyes utat járjuk és sokoldalúan képzett orvosokat nevelünk a társadalomnak.

— Valóban a túlfeszített vizsgaidőszak juttatott néhány hallgatót az idegklinikára?

Berencsi professzor: — Nem ritka, hogy egy szokatlanul erős stressz sorozat — mint amilyen a vizsgaidőszak — hatására évente egy-két hallgató neurotikus lesz. Egy 250 fős kollektíváról lévén szó nem is olyan magas arány, de tiltakozom a helytelen beállítás ellen; semmi összefüggés nincs az idegkimerültség és az egyetemünkön bevezetésre került új módszerek között. Feltétlenül sajnálatra méltó, hogy egyesek a cél előtt dőlnek ki a sorból, de ezek nem alkalmasak az orvosi hivatás gyakorlására. Csupán lelkileg stabil egyének tudnak eleget tenni e pálya fokozott követelményeinek.

— Hogyan történhetett meg, hogy ilyen sajnálatos tények rémhíreként keltek szárnyra, megzavarva a másod évfolyam egészséges magvának gondolkodását is?

A fordított piramis csúcsa...

Berencsi professzor: Hosszú évek tapasztalata: minden évfolyamon egymástól jól elhatárolható, hármas hallgatói kategória alakul ki. A kiválóak, az előírásoknak eleget tevők, és a fegyelmezetlenek, rendetlenkedők, lusták csoportja. Ez utóbbi három jelzővel megjelöltük a vékony rétegének alkalmasan érdekében áll a rémhírtörlesztés,

mérsékelt előmenetelük mintegy magyarázataként. Ezt a réteget nagyon nehéz kiszűrni... — Obál professzor: — A jelenlegi másod évfolyam ellenpólusa az oly kiváló V. évfolyamnak. Híre járt, hogy a közelmúltban ülősztrájkjal akartak tiltakozni a komplex vizsgáztatási módszer ellen. Ösztönös és minden alapot nélkülöző mozgalmukra jellemző; végeredményben a Pécsset bevezetésére kerülő vizsgarendszer ellen lázadtak. Félévkor három tárgyból — biológia, orosz, filozófia — szokatlanul magas átlagot értek el és ezért az élettant félévről vetették. Eredmény: 2,79-es átlag. Kiderült tehát, hogy nem a végcél néztek, csupán az ösztöndíjhoz elegendő átlaghoz akartak jutni.

Berencsi professzor: — A másodévesek 80—85 százaléka kiváló. Egy szűk réteg azonban nem az orvostudományi egyetemre való. Ezek közül kerülnek ki a zavartkeltők. A jövőben is mindent elkövetünk, hogy lelkiismeretes, jól felkészült orvosokat neveljünk. Társadalmunk közel félmillió forintnyi áldozatot hoz egy-egy orvos képzéséért. A legkevesebb amit ennek fejében elvár, hogy ki-ki törekedjen a legalaposabban felkészülni hivatására. Az egyetem felelőssége abban áll, hogy az arra legérdemesebbeket részesítse társadalmunk bizalmában, nem utolsósorban áldozatvállalásában.

Egy évfolyam tehát visszaél ezzel a sokat emlegetett bizalommal. Oktatóik szerint utóljára négy vagy öt esztendeje volt hasonló problémás az akkori ötödévfolyam. A biztosabb ítéletalkotás, no meg az audiatúr et altera pars elve így kívánta, hogy az „elítélteket” is meghallgassam.

Az Apáthy István kollégium egyik elsőemeleti szobájában — 50 nappal a vizsgaidőszak előtt — már a jövő nagy erőpróbájára, az anatómia szigorlatra készültek a lakók. *Jakab Annamária* és *Szabó Péter*, a Kiss-Szentágotthai professzorszerzőpáros: Az ember anatómiájának atlasza című tankönyvét tanulmányozta. Később *Pető Béla* kollégiumi titkár is bekapcsolódott a kötetlen beszélgetésbe, aminek során kiderült, hogy... No de az értékelővel ne vágjunk a dolgok elé.

„Nincsenek értelmetlen gyakorlatok...”

Pető Béla szerint az integrált oktatás előnye máris érződik egy-egy tárgy — így a biokémia — könnyebb elsajátításánál. Mint mondotta; — Nincsenek értel-

metlen gyakorlatok, s érezzük, hogy az elméleti órák alaposan felkészítenek a vizsgákra. *Jakab Annamária* arról beszélt, hogy különösen az élettan és a biokémia oktatása között nem megfelelő az összhang. *Szabó Péter* a közelgő vizsgaidőszak esélyeit latolgatta: — Heti 21 és fél óra szerepel órarendünkben. Áprilisban jut majd elegendő idő a felkészülésre. Ezt kell majd jól kihasználnunk, hogy azután a számonkérés — május 23—júnus 25. — 32 napja alatt ne érjen senkit kellemetlen meglepetés. Aki élettanból és anatómiából „lemeget”, az már zesebben érezheti a diplomát...

Mikor szerencsétlenül járt társaim felől érdeklődtem, meglepően ösztöne választ kaptam: — Nem a túlfeszített vizsgaidőszak, hanem személyes problémáik miatt nem tudtak eleget tenni a követelményeknek — mondotta *Pető Béla*.

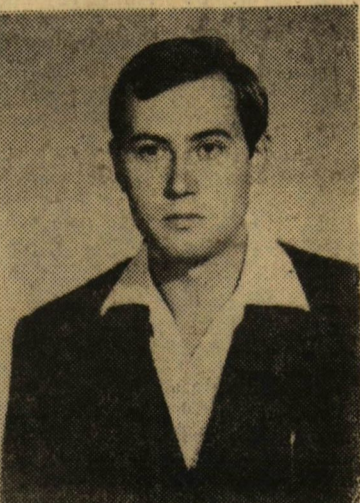
— Az az igazság, hogy a szorgalmi időszakban is rendszeresen kell tanulnia annak, aki szeptemberben harmadéves akar lenni — vette át a szót *Jakab Annamária*, s hogy kijelentésének nyomatékot adjon, anatómia atlasza fölé hajolt. A másodéves hallgatók — legalábbis többségének — véleményét *Szabó Péter* tolmácsolta: — Társaim szerint is hasznos dolog a komplex oktatás és mindenki reméli, hogy ez az évfolyam tanulmányi eredményének kedvező alakulásában válik majd kézzelfoghatóvá.

Fegyverekből kedvenc?

A két fél meghallgatása után nem maradt más hátra, — az előbbi jogi elvből következően is — mint a bíró fehér talárjának felöltése és ítélethirdetés helyett — véleményalkotás. A csalhatatlan számok azt bizonyítják, hogy a II. évfolyamot zömében jóképességű hallgatók alkotják. 3,84-es félévi tanulmányi átlaguk jobb mint a jelenlegi III. évfolyam hasonló időszakban elért 3,60-as átlaga. Fogadjuk el azonban professzoraik véleményét és szójuk tovább a gondolatort. Ahogy hogy kivívják oktatóik elismerését, ki kell vetniük sorakból azokat, akik nem hajlandók alávetni magukat az egyetem normatíváinak és jelenlétükkel akadályozzák azok tevékenységét, akik — mint riportalayaim is — tudatosan készülnek pályájukra az előttük álló feladatokra.

Jó lenne, ha esztendő múltán Berencsi professzor úgy beszélne „harmadik számú gyermekéről”, — mint kedvencről.

THÉKES ISTVÁN

papa nyomdokaiba, de az máris a javukra frandó, hogy kellő megértést tanúsítanak a családfelelősséget vállaló szellemi tevékenységük iránt.

1962-ben egy soproni diák eleget tett egyetemünk felvételi követelményeinek. Azóta 12 esztendő telt el, s a család mellett szakmai és tudományos sikerei is erős szálakkal kötik Szegedhez. Két nemzetközi konferenciának volt előadója és eddig három publikációja jelent meg. A kezdeti sikereket várhatóan újabbak követik s valószínű, hogy 3 év múlva már a kandidátusi cím aprópójából kérhetek tőle interjút — egy úszóedzés után.

(Thékes)

Dr. Aczél György a SZOTE-n

Április 7-én dr. Aczél György egészségügyi miniszterhelyettes, vezető munkatársai kíséretében Szegedre érkezett. A megyei pártbizottságon aktuális egészségügyi politikai kérdésekről folytatott megbeszélést, majd felkereste a Szegedi Orvostudományi Egyetem, ahol az intézmény párt, állami és KISZ-vezetőivel találkozott. A tárgyalás során az egyetem vezetői ismertették az oktató, a kutató és a gyógyító munkával kapcsolatos feladataikat, valamint azon objektív nehézségeket, amelyek akadályozzák a még hatékonyabb ténykedésüket.

A délutáni órákban dr. Rózsa József a Csongrád megyei Tanács egészségügyi osztályának vezetője a miniszterhelyettes jelenlétében átadta az egyes klinikák professzorainak és tanárainak a me-

gyei szakkörösi megbízatást, amely a megyei egészségügyi ellátás felügyeletében új módszert fog bevezetni a korábbi gyakorlathoz képest. Dr. Aczél György üdvözölte őket és eredményes munkát kívánt a megye, illetve az egyetemi feladatok sikeres megvalósításához. Ezután a vendégek meglátogatták a Kórbontani és Kórszövetetani Intézetet, az Igazságügyi Orvostani Intézetet valamint az Ideg-Elmekortani Klinikát. Este a miniszterhelyettes és kísérete baráti beszélgetésen találkozott egyetemünk professzorával.

Április 8-án, hétfőn dr. Aczél György megtekintette az I. sz. Sebészeti Klinikán folyó építkezést, majd meglátogatta az Orvosi Biológiai Intézetet és a Számítástechnikai Központot.

A Móra Ferenc Kollégium „Tanár Lettem” című rendezvénysorozatának keretében Döbrönte Zsuzsa (a képen balról a második) és Hutterer Hedvig (a kép jobb szélén) volt kollégisták, a budapesti baletintézet tanára; találkoztak a kollégistákkal április elején. (Fotó: Goldschmied)

Eredményes felé

A február—március egyetemi berkekben az apály időszaka. Ilyenkor pihenik a hallgatók az előző hónapok fátalmait. A könyvek és jegyzetek a fiókok mélyére kerülnek, hogy helyüket — sajnos előadásokon is — regények, folyóiratok váltsák fel. Ha pedig egy-egy szemínáriumi beszámoló okán fel is merülne a számonkérés veszélye, a lelkiismeret megnyuktatja a megszokott kijelentés: „Majd a vizsgaidőszakban...”

Ezekben a hetekben a dékáni hivatalokban az elmúlt és az elkövetkezendő hónapok eseményeinek adminisztrációja okozza a legnagyobb gondot. Nézzük, hogy milyen tanulmányi eredmények születtek például a gyógyszerészkaron és hogy milyen a végzős hallgatók elhelyezkedési lehetősége. *Dr. Kedvessy György* tanszékvezető egyetemi tanár, a kar dékánja készséggel állt lapunk rendelkezésére és kérdéseinkre minden szempontból kimerítő választ adott.

— *Hogyan élnek a hallgatók a tanrendi reform nyújtotta több szabad idővel?*

— Mint ismeretes, két év óta átlagosan heti 30 óra a hallgatók kötelező elfoglaltsága, s ebből 18 óra laboratóriumi gyakorlat. Összehasonlításként: korábbi években voltak évfolyamok, ahol heti 37—38 órában folyt az oktatás. A több szabad idő nagyobb lehetőséget biztosít a tudományos diákköri munkához. Vita tárgyát képezheti, hogy vajon mindenki jól sáfárkodik-e szabad idejével?

— *Ezek szerint vannak negatív tapasztalatok?*

— Sajnos, igen! S ez a vizsgára jelentkező időpontjaiban is megnyilvánul. Az első éveknek mindössze három kollokviumot kellett teljesíteniük öt hét alatt. Tanácsoltuk: lehetőleg a korábbi vizsga időpontokban jelentkezzenek a tanszégeken, mert így kudarc esetén lehetőségük van az ismétlésre. Nem mindenki fogadta meg a jó tanácsot, s ezek közül néhányan kénytelenek meg-

ismételni a félévet. — *Az ilyen hallgatói magatartás általánosnak mondható a karon?*

— Nem. A többség alapos tudással jelenik meg a vizsgákon, s az külön örömmre szolgál, hogy végzős hallgatóink jól megállták helyüket az államvizsgákon. 77 államvizsgázó közül 74 tett eleget a követelményeknek. Tanulmányi vonalon általános előrelépés tapasztalható.

— *Az ímént a végző hallgatókról esett szó. Kínálja magát a kérdés: milyenek az elhelyezkedési lehetőségek a szakmában?*

— A közelmúltban tartottam tájékoztatót a negyedéveseknek. Elmondottam, hogy kedvező helyzetben vannak diplomájuk megszerzése után. Tíz esztendővel korábban úgynevezett kijelöléses rendszer alapján jutottak álláshoz hallgatóink, ezzel szemben ma már mindenki szabadon pályázhat. A szakmában jelentős munkaerőhiány s ennek következményeként az anyagi elismerés is kedvezőnek mondható. Míg a 60-as években havi 1000 forintot kaptak a hallgatók gyakorlati idejük alatt, manapság már nem ritka az 1900 forintos havi bér. A diplomások kezdő fizetése 2000—2800 forint között ingadozik és a munkavállalók jelentős szociális támogatásban is részesülnek.

— *Bővült-e az elhelyezkedési lehetőség az elmúlt évekhez képest?*

— A gyógyszerész képzés jól felhasználható, alapos természettudományos és biológus szemléletet ad. Így az érdeklődők a megyei laboratóriumokban, a kórházi gyógyszerészek sora, és a gyógyszeriparban is hasznát vehetik diplomájuknak. A fiatal gyógyszerészek sorsa tehát biztosítva van. Csupán rajtuk áll, hogyan élnek a lehetőségek. Aki négy év alatt megfelelően felkészült hivatásra és a későbbiek során becsületesen dolgozik az bizonyára nem fog csalódni.

THÉKES ISTVÁN

Aspiráns a medencében

A Forradalmi Ifjúsági Napok keretében április 2-án a Szegedi Nemzeti Színházban dr. Biczó György, a városi tanács elnöke „Ifjúság Szegedért” plaketteket adott át. A kitüntetettek között volt dr. Szalay István, a JATE Bolyai Intézetének fiatal adjunktusa is.

A kandidátusi cím várományosa nyakig volt a vízben és a Fourier sorokról magyarázott kollégájának. A két hossz közötti rövid eszmecsere után ismét nekivágott a palackzöld, kötelekkel határolt sávnak. Colella, Matthes, Hargitay és a többi világcseretartó nyugodt lehet: eredményeik nem forognak veszélyben, legalábbis dr. Szalay István, a József Attila Tudományegyetem Bolyai Intézetének Analízis Tanszékének adjunktusa nem tör olímpiai és világbajnoki aranyakra.

— Nagyszerű ideignyugtató sportnak tartom az úszást. Tudom, hogy a számok világában otthonosabban mozogok, mint a vizes közegben, mégis igénylem a mozgást a napi 14—15 óras szellemi elfoglaltság mellett — kezdte a beszélgetést a fiatal, minőségse 30 esztendő aspiráns. miközben törőlközőjével szárazra törölte testét.

Az aspiránsi időszak — hogy a sportnál maradjunk — hasonló az olímpiidőz. A két olímpia közötti négy év a sportoló életé-

ben a nagy eseményre való felkészülés időszaka, csakúgy mint az aspiráns rendelkezésére álló három esztendő. S hogy mit kell teljesíteni ezalatt a 36 hónap alatt?

— Ideológiai tárgyak tanulása mellett középfokú vizsgát szeretnék tenni orosz és angol nyelvből. No és természetesen a kutatási témáimban is — Fourier sorok, szummáció elmélet — szeretnék előbbre lépni — mondta szerényen. Aki azonban azt hiszi, hogy ezzel le is tudta napi kötelezettségét, az téved. A heti négy óras oktató tevékenysége mellett társadalmi megbízatásainak is eleget kell tennie. A megyei tanács ifjúságpolitikai bizottságának tagja, valamint a Bolyai intézet matematikus—fizikus pártalapszervezetének ifjúsági felelőse. S hogy az elvárásoknak ezen a területen is maradéktalanul eleget tesz, arra bizonyították az „Aranykoszorús KISZ-jelvény” és a „KISZ Erdemérem” kitüntetés, néhány hete pedig az „Ifjúság Szegedért” plakettet is világinében örízheti. 1960. óta KISZ. 1968. óta pedig párttag. A fizikai dolgozók gyermekeinek egyetemre való előkészítő tanfolyamán oktatóként „alapító tagnak” számít.

1969-ben nősült. Nem tudni, hogy a két leánygyermek — a 3 éves Andrea és a féléves Pálma — közül melyik lép majd a